

Keleiviš Karaliūcziuje
toj' Šreda išvūdams kaž-
kas ant bile kofio Pusto
pasteliotas su Pušpinin-
geis ant Bertainio Metu

4 Sgr. 9 Pf.

Keleiviš

ip

Yer kūršai del Keleiviš
Kunigui Kuršaciu i ka-
ražyti norėtu, tay jo Gro-
mata jis ras Karaliūcziuje
Löbenichtsches Hospi-
tal № 1.

Karaliūcziaus Broliams Lietūwininkams Žinės parnešqas.

№ 6.

Karaliūcziuje. 7. Februariju

1855.

Nedeldiene Seffagesime.

Ew. Luk. 8, 4—15.

Grom. 2 Kor. 11, 19 iši, 12, 9.

Adynos dwasisko Altgaiwinimo.

Apie Krikščioniu Neprieteles.

Wisadōs Karawime. Job. 7, 1.

Szeip sakoma: Pakajus maitin, Karas naikin; bet mes sakom: Karas maitin, Pakajus naikin. Ale kurgi ben Neprietelei? Mans Krikščionie, taw reik̄ kawoti su Griečku, taip jam tawę apninkant, pirmneng jis išprovitas, kaip ir, jam tawę gandinant, kad jis jau išprovitas. Prigintasis Pageidimas tawę wi-saddos užkabina, jis kūsin tawę weik ant wieno, weik ant kito Netikumo, traukia tawo Sanarius saw ant Paklusnumo. Prieš kūtę Neprieteles tu turi wisadōs Karawime sioweti, buvet, tawoti ic melstis, jetb tu i Pagundimą n'ipultumbei. Kaipgi ben graudena šw. Powilas? Elgkites Dwaseje, tay Kuno Gedulius n'išplidsite. Nes Kunas geidzia prieš Dwase, ir Dwase prieš Kunę, tudu yra prieš kūtę kūtę, kad ne darote, ką jus norite. Gal. 5, 16. 17.

Kad tu kada apsiemės esit, ko Gero arba ko Vilkto daryti, tay tu sawije jauti Misliū, prieš kūtę kūtę kwojanciu, keliuos mokin ir welij, kad darytumbei, keliuos welen sako, kad ne. Eze Karauja Dwase su Kunu. Dwase pridūst gerū Misliū trikindama, kad tu kas pikt, o Kunas išnibzd tawo piktū Misliū, idant tu kas ger n'išprovitumbei. Bet kad Griečas išprovitas, tay jis su tawimi naują kową prgededa, kūsin Sazinę prieš tawę, kad tosi tawę apskustu, apliuditu, prasuditu ir iki i Smerti gandintu. Kaip tankey tur tawo Dušia su Grieču-Žygasczeis taip labay kowoti, jog kone jau Nusimiminas už Duriū!

Taw reikia kowoti su Swietu taip, kad jis tawę meilingay wilioja, kaip ir, kad jis tawę karczen bau-gina. Jis wilioja tawę per sawo Baikus klastingais Žodzeis. Kiek tula paika Ewa kytrijojo Swiet-Žalecio noprofnais Žodzeis išwadzio! Szw. Powilas tai geray žinojo ir todėl graudena jisai: Ney wiens jus te n'išwadzioja noprofnais Žodzeis! Epz. 5, 6. — Jis wilioja tawę papiltinaceis Paweikslais! Kaip tankey

gauni tu tą Priežodi girdeti. Tarp Wilkū. budams turi su Wilkais kaukti. Kaip tankey tu iš pats pamislisi: Kol aš Swiete esmi, turiu weikti, ką Swiets weikia. Ale ką sako šw. Powilas ant, to? Nesilgymkite šiam Swietui, bet atsinaujinkite per Atnaujinimą sawo Umo, kad išmégintumbit, kuri yra geroji, pamęstantiji ir tilroji Vale Dievo. Rym. 12, 2. — Jis wilioja tawę sawo Gerybemis, Garbemis ir Link-smybemis. Tankey taw Obolas taip pamęsta, kad tu drasen i tą ikandi ir Roju jokodams prapulda. Ak tai pikts Mainas. Laimeta Smilčiū Scuje, prapulditas Dušių Žyganimas. Kągi ben mokin šw. Jonas? Ne mylēkit Swietą, nej kas Swiete yra. Yer kas Swietą myl, tame n'lera Ėwo. Mieile. Nes vis, kas Swiete yra, butent Kuno Pageidimas ir Aukū Pageidimas ir Pasividziamimas Gywaszcio ne iš Ėwo, bet iš Swieto yra. Ir Swetas sugaista su sawo Pageidimu. I Jon. 2, 15. 16.

Bet yer Swetas su sawo Wilianimui Nielko n'ištaiso, tay jis prededa, tawę ganditi Žodzeis Grumždimos ir Žyapelimo, Bėdomis bey Sielwartomis. Taw Bagotumą paniekinant, turi Warginumo prisibijotis; yer tu Garbę per menką Daiktą laikai, tay tawę paseka Gedą ant Kulnū; yer tu gerū Dienū ne meiliauji, tay tu turi wienat piktū Dienū sulaukti. Kiek Dulži ap-walioja Baime, kuri Nusitikejimas n'ištengė pergaleti. Kunas bey Kraujaš ne labay nor prie warginingojo, bėdnojo, paniekintojo, lankintojo Žežans ištrivoti.

Taw reikia kowoti su Welniu ir su jo Pella, kad tas tawę wisokiomis smutningomis, tamšiomis abejojanciomis Mislimis, lyg kokiomis ugningomis Stre-lomis gandin; skaudus ir didi Užkabinejimai iš Widaus tužbingos išgastingos Mislys, tai Welnio Strelos, kuriomis jis Dušią suronija ir baiseis Žygasczeis papildo; tai Žetonos Angelai, musū Dušias taip warginay subėdawojantieji, kaip Kunas Kumsczū Mušeis subėdawojamas; tie musū Dušią taip baisey mucij, lyg kaip kad ji kokiū smailū Koliu perskiverbjama. Eze tur Dowidas gostis: Až kenežu tawo Žygandinimus, kad kone nusimenu. Pf. 88, 16. Eze tur Prārakas Zona waitoti: Mano Dušia mani je nusismutij. Zona 2, 8. Ak tai skaudi Kowa!

Skaudziū skaudžiausiąjį Kową tu turi usiūinti su Dievu, kaip taw tai nužepkinta yra prie Sentewjo Tokubo; kaip jis su Viešpatimi ēmēsi, o ir prie anōs

941186

Kananytiškosių Moterėlės, kaip ji su Kristumi lyg kovote kovojo. Ponas Diewas pasilepja tančey su sawo Malone ir dedasi, buk jis ēsas ketas ir ne meilingas. Jey tu meldies, Jis ne gird. Jey tu ūauki, jo Ausis lyg užkimštis. Tu kysai Bėdoj, jis dedas kaip koks Swetims Žemėje, kursai apie tavo Bėdą Niekos neginas, arba kaip koks nusimines Kareivis, gelbēti ne galis. Jis tawę tančey leidž i tokę Klampynę pareiti, kad tu ney melsis, ney dusauti, ney jo atsiminti ne gali. Tu dusauji Palinksminojimo, o tacziau tav n'atfirandas ney jokio Palinksminojimo. Tawę Žmones linksmi, ale tas Palinksminojimas ne nor ney kibti, ney macziti.

Jobas fitoje Kovoje i tokę Gelmę parėjo, jog jis Išgastiſe fitus balsius Žodzius ištare: Diewo Išgandinimai ant manęs mierijami. Jobo 6, 4. Kas tikay kaip nors Jobą nuvalinti ir jo Misliša bauginti galejo, tai Ponas Diewas lyg i tokę Mužio Eilę pofits kito cze buvo pastates, ji apniki. Mano Dušia welijas pasmaugta buti, ir mano kaulai Smerti. Až ne noriu daugiaus gywas buti. Jobo 7, 15. 16. Jis meilija Tulstant Kartu žawintas buti arba heip kokiui kitu Budu iš Kuno atstoti, ne kaip Kową su Diewu ilgai triwoti. Norint až ir jopi ūaukiu, ir jis manę išklauso, tacziau až ne tikiu, ji mano Balsą klausanti. Persl. 9, 16. Toks menkas yra Likējims tančey prie to, kuri Diewas nors kiek ažtrokay tweria. Kam tu paslepi sawo Weidą, ir laikai manę už sawo Nepriteli? Persl. 13, 24. Kad Ponas Diewas su Likinczeiseis kovoj, tay pasilepja jis jiems visą Malone, Palinksminojimą, Šviesybę ir Gyvasti, ir niekaip kitaip su jeis n'apsieina, kaip kad jie atviray ir tiesiog jo Nepritelei ēsa.

Klausyklis ir kaip Dowida godzias: Mano Dušia ne priima Palinksminojimą. Ps. 77, 3. 5. 8. 9. 10. Kadangi Dušia pagal Diewą sutvertą, tay ji ir wienat Diewėje tur sawo Palinksminojimą; jey Diewas atsitrauk' ir pasilepja, tay ji tur be jokio Palinksminojimo sedeti, lyg kaip kokia Našlė, Wyro ne turinti. Tu laikai mano Aki, kad budetu, až taip apalpges, kad ir kalbēt ne galiu. Sztay koks tai Mūsišlijimas ir Nuvargimas! Silpnamjam Kunui welijamas Atgaiwinimas nors Miege, ale Ponas Diewas ne welij Apniukiems nes ne jokio Atsiūlėjimo bet laiko jū Akiis Ašaromis, vis iš wien twystanciomis, atviras, jog ney joks Miegas i tases n'ieina. Argi Pons Diews amžinay patremis, ir ney jokios Malonei daugiaus ne išrodisi? Argi jo Malone visai Galą gavo? Argi ar Pažadėjimas liowēsi? Argi Diews užmiršo malonus buti ir sawo Mielaširdingyste? Ar karto užrakino? — Tai pekliškos Mislys. Ak Diewe, kaip labay yra tosios Dowido nobažnaję Dušelę kankinusios!

Sztay, mans Krikšcione, cze tu turi sawo Gyvastišs Dowadą. Kunigaikšcei bey Wiespaczei tur Kartais Pakajaus. Ale prie tawę tas Žodis sakomas: Visadōs Karawime! Až ne noriu be Bai-

més buti, kadangi Niekis n'iera klastingesnio, už Pakaju. Ale až ir ne noriu nusiminti; tas, kursai man yra paliepęs kowoti, tas man ir Drasōs bey Šylos sutek' pergaleti. Tokai nusidūs tikray. Amen.

Prieš Atkrikštitojus.

(Pradzia Num. 5.)

Unday gawome išpažinti, kad Skrimai bey Skirimai Kristaus Bažnyčių labay apverktini, kadangi jie yra lyg kaip Sudraštima Kristaus Kuno, o ir Dušelioms paczioms labay priešgadini. Tacziau més Visadōs pūlancęję Garbę dūti pasiprocedwodami turim ir sakty, kad veje ir pagal musū Išmanimą Karta kur nors gal nusidūti, kad Krikšcjonis ir ne norėdams, bet Sožinės priverstas, tacziau turėtu iš tokios Bažnytiškios Draugystės ištoti. Tačiau kad kas pasiustu, pagal kuniškus Dalykus kabant, degancioj Troboj ēsas, tay jis sawo kuniškaji Gyvasti išlaikyt meilidams, šoktu iš tokių laukan, kaip greicziaussey. Ogi todėl jū labjaus reiks ir iš tokios Draugystės, ar ji butu bažnytiška, ar kokia kita, ištoti, jey regima, kad Dušia toje pasiliudama turinti amžinay prapulti. Ale kasgi Kelia i dangiškaji Išganimą tikray pajindams norėtu issidrystyti bluznieriškay sakty, kad musū ēwangeliškay liuteriškoj Bažnyčiai, iš Viso rokojant, Dušiomis toke priešgadina ēsanti?

Dikroji Kristaus Bažnyčia cze yra, kur Kristaus Žodis czystay apsakomas ir kur jo Zokromontai pagal Wiespaties Žstatimą wartojami. Ogi tad Dušia pitaipo prisulitqj Žodis bey Zokromentus wertay wartoj, tay tieji jau ir tikray sawo išganancęję Sylą per ſventosios Dwases Darbą ir Prowijimą ant jos ižrodis. Veje Atkrikštitojei ant wiedos Pušes, o Senliuteriškei ant kito, sak, kad pagal jū Misli ney Žodis, ney Zokromontai n'ēs prie musū czysti, o todėl ir be Sylös; todėl Dušia ir ne galinti cze išganymta pastoti, o todėl ir reikiq iš tokios Babėles, kaip visi Skristitojei musū Bažnyčią wadin, Galwatrūkščeis išbęgti. Ale iš tos Babėles bęgti norėdams kur ben nubęgsi? Katilikai, Senliuteriškei, Atkrikštitojei, Irwingytai arba kas žin kokie kiti visi ūauks bęgę ſen pas mus! pas mus! —

Tacziau kumi ben goleſi, tu Bluznierių, išrobiti, kad musū ēwangeliškay liuteriškoj Bažnyčioj n'ēs Wiespaties Žodis arba kad jo Zokromontai cze ēs be Ŝylos? Jey tikray taipo butu, tay ſventoji Dwase tarp musū ney gywentu, ney sawo Išganimo Darbą ne dirbtu. Dušelių tarp musū toji n'atgimdyti i Kristaus Paweikslą ir ney wieną Dušelę ne pastotu tarp musū išganymta. Ale až žinai, jus patys patys man atludiſsite, kad taip piktay su mumis n'iera. Kods ir prie musū Grieķu Baisybe yra didele, ale kur jos Swiete ne rastus? Tacziau més galim Wiespaties Malone girti, kad toji ir tarp musū rinkusis, o ir dar renkasi mažaij Pulkeli

Dušeliū, ant Ižganimo pasūktū, ogi ir jūs patys būsite pažinę arba ir dar pažyosite kelintą Duše, kuri si-
cijon wiernay wargusi, tikėjusi ir kovojuſi, galiuſey
Kristuje Viežpatijje ižgantingay Teiſiujū Smertimi už-
migusi. Bet kaip tokai galėtu nusidūti, jey prie musū
ne butu tikroji Kristaus Bažnyčia, ir jey prie musū
Žodis bej Zokromentai Sylös ne turētu?

Rods tai Dieſa, mes ne norim tai užſlepsti, bet
norim tiesiog iſſipažinti, kad prie musū toli ne wiſur
ir toli ne wiſlab taip stow, kaip reikėtu. Més turim
iſſipažinti, kad musū ēwangeliſkoji Motina, Kristaus
liuteriſkoji Bažnyčia, kadangi iž grieſnū Šanariū su-
glausta, yra labay wargina ir ligusta; ir kad ant
Viežpaties Dirwōs prie musū auga tarp Kwieciū ir
labay daug Kukaliū, Eržkečiū bej Usniū. Més turim
iſſipažinti, kad tarp musū kitur ant ſwentoſis Viežto
Diewo Žodis ney gywaj ney czystay, o todėl ir ney
macney n'apsakomas. Ale kurgi ben rasim ant Swieto
Tobulystės, ir kurgi rasim ſime Pasauliye koki Kristaus Su-
rinkimą be jokiōs Klaudōs. Tokiu Surinkimū, kurie
ſawo ypatiska Szwentybe girias, rods daug randas, ale
tai wien parizeiſkas Pasidziawimas, Viežpacziui ne
pamegštas. Iis taip yra dawadijes, kad jo Bažnyčioj
wiſ tur tarp Kwieciū ir Kukaliū buti ir ne Vale jūs
cze iſrawēti. Matt. 13. Persk. Bet tame wiſame Warge
galime més iſ Šzirdiēs Dugno dziaugtiſ, kad Ponas
Jezus, ta maloningoji Galwa ſawo Surinkimo, regimay
pra pradējes, Žaizdas musū ēwangeliſkay liuteriſkojōs
Bažnyčioj gyditi, ir yra rupinęs, kad ir cze, kur pa-
cziuse Bažnyčioj Muruse Ewangelija dar ne ſwiesey
žiba, taczlau ney wienna Duſete ne priwalo be ipgan-
cjoj Šzwiesōs pasilikti, ir kad niekur trokſtancziosios
Duſeles ne priwalo nutrokſti. Iuk ſw. Vybeles
jau dabar kožnam lyg per Newalę i Rankas ibrukomos,
Diewo Žodis gražiosa Giesmēsa suglaustas randasi arba
turētu rąſlis kožnosa Rankosa, ogi kiek daug pabudintu
ir ſwentoſes Dwases apſwiestu Diewo Wyru randasi
ir Lietuwoj, kurie iſtengia mēganczeses Duſeles Surin-
kimūs budinti ir alkstanczeses walgiditi, trokſtanczeses
pagirditi. Tikray anoje Dienoje ney wienna Duſia ne
priwalyſ teſintis, kad ji niekur prie Gywasties Wer-
smes prisigauti ne gawusi.

Ogi ſitas musū Dziaugſmas dar didesniſ, kad mes
gaunam iſhwysti, kaip ir prie musū wiſur Kristaus ēwan-
geliſkoje Bažnyčioje negywieji Kaulai gywosids Diewo
Dwases ipucziami lyg dangiſkam Pawasariui atwykſtant
atgyti pagau, ir kaip mes todėl tiketis galim, kad ne
per ilgaj trukus Diewo Žodis ir Bažnyčiosa wiſur bus
czystay ir gywaj apſakytaſ. Taygi kodėl ben kusinat,
jūs Draſkytojei Kristaus Kuno, Duſes, iſ musū Ewan-
geliſkay liuteriſkojōs Bažnyčioj iſbēgti? Tikray jūs
Rokundas už ſitas Praſmatyſtes anoje Dienoje bus
funkus. Ius beje ſakot: Krikſtas, tas prie jūs ne
pagal Iſtatię Kristaus. Ale kaipgi jūs mus taip ga-
lit neteſey apſkelbti? Jau pirmay parodita, kad prie
musū ſwentoſi Dwase ne reta Duſelę ižganyta pa-

daro, ale tūni ir iſkrovi, kad prie musū ir Zokromen-
tas ſwentojo Krikſto tikray eze eſas, ir pilna ſawo
Maci iſrodas. Bet jey jūs ſakotēs, kad jūs ū Ūtſky-
rimo Weikimas iſ wiernōs Šzirdiēs atſiingas, kam jūs
tame einate kreivais ir wingiotais Keleis ir gaudote
ſaw Duſeliū i ſawo Draugystę per ne gražę Kytrystę?
— Ale cze reiks pasakoti, kas man iſ Klaipēdos Kampo
apie Atkriſtitojū Gaudimą ir Žmejavimą yra atraſyta.
Wienoje Gromatoje apie tai taipo pasakoſama.

„Ižgastingaiſi Ugnei Klaipēdoj nusitikus ir Lietu-
wininkū Bažnyčiai drauge nudéguſ ne galejo Lietuwi-
ninkams ſwentoj Dienoj po to Miſia laikyta tapti.
Wiens Lietuwininkū Kunigs buwo jau pirm Ugnies ſa-
lin iſkeliauti turējes, o antrasis Bažnyčioj ne tekeſ
taip ſtaiga n'imanę ney ką weikti. Bet tarp Žmoniū
buwo toks Garsas regis per paciū Atkriſtitojū Proce-
prasiplatinęs, buk Lietuwininkū Kunigs Atkriſtitojū
Bažnyčioje Lietuwininkams Miſią laikyſes. Lietuwi-
ninkū buwo todėl tenay Czesu Pulkais ſuſirinkę ir jau
wokiſkoj Miſioj i anq Bažnyčią ieſe, ir norejo ant
Pabaigōs iſ tōs ir wēl atſtoti; ale Durys tape užver-
tos, o ſakoma ir užrakintos; potam ſtojoſi wiens Žmo-
guſ, lietuviſkay moſas, ir laikę Maldą, kurioje jis
graute growe prieſ Ŧetikinciuſius, kuriu Bažnyčią
ſwentojo ir teiſiojo Pono Diewo Kerftas iſpuſtijes, ale
Tikinciuſi, tai butu pagal jo Miſli Baptiſtu, Bažny-
čią Widuriſ tarp Ugnies dywonay iſlaikęs. Pasimeldus
tape Šwecei meilingay pakwiesti ir kitomis ſwen-
tomis anq Bažnyčią taipojau aplankytı. Šzitoku
Budu Atkriſtitojū Bažnyčioj Lietuwininkū Surink-
mai pradējeſ.“

Taipo ans mylims Brolis ſawo Gromatoj paſa-
koj, o més tam ſi Kartą tikt Porę Žodijū prideti no-
rim: Kad Baptiſtai ſuſirinkuſiemſems Lietuwininkams
ſawo Bažnyčioje Maldoſ Paweikſlę Žodi apſake, tai
mes ſiemeſ padywiti ne galim ir ne norim; ale anſai
kytrusis Ouriū Uždarims, idant Žmones n'iſeitu, tas ne
grajuſ; bet kaſ tame Dalyke vičciāusia, taj yra anſai
baisuſis Prasudijimas, Maldoje prieſ musū liuteriſkųj
Surinkimą iſtartasis. Viežpats toki Prasudijimą pat-
ſai prasudija aname Žodije, kuri jo ſwentoſi Burna
kalbęjiſ: „Arba ar dingot, kad tie aſtoniolika, kurius
Silos Koryczia užgruwo ir užmuže, kaltesni buvę už
wiſus Žmones Jeruzalę? Sakau ne! Bet jey ne pa-
ſigeriſit, ir jūs taipo prapulſit. Luk. 13, 4, 5.
Ogi ſw. Apaſtals ſako: Kas tu eſi, kad ſwetimą Tarną
ſudiji? Iis ſawo Viežpacziui ſtow arba pūla, bet gal
attiſtas buti, Diews ji wēl gal attiesti. Rym. 14, 4:
Tu, kuraſai tu miſlijes ſtowis per Tikęjimą, ne paſi-
dziotiſ, bet biſofis. Rym 11, 20. Ale, ne girkiſeſ
ney wiens ney ſawo Tikęjimu, ney ſawo Szwentybe,
bet musū wiſu Žodis teſie taſai: Ale Diewe, buk man
grieſnam malonus!

Bet jau dabar gana! Ateiſenti Šyki rasi Viežpats
wēliſ apie paciūs Paklydimus Baptiſtu Wieroj paſikalbēti.

Kaip su Karu stow.

Prie Festungos Sebestopol eit Sudraugavotiems mis dar taip warginay, kaip ikižiol, beje rodos, jau ir jū ilgiaus, jū warginiaus. Paskutinioji Žine iš ten muns atėjusi yra nū Pabaigdė Samarijaus Menesiu, o iš tōs gaunamie patirti, kad ir ant Rus-Salės Krim anū Čes Szaltis ne menkas buvęs; kaczeng beje ne pilnay toks skaudus, kaip prie musū, tay tacziu po Széstromis arba lauke ant Waktū kone po plynum Dangumi gulintiemsiems, iš filtefniū Žemėjū tenay nufakusiemsiems Balnieriams nepakeltnas, taipo, kad Daugybe su nufakusiemsiems Nošimis, Kojomis, Nankomis turėjo i tol gulinčius Lokeretus, (i Miestą Valaklawą arba ir i Konstantinopeli) gabenti tapti. Bet tie Ligonių Namai ten taip pilni yra, kad cze ney iš Tolo iš Ligony, Suronitieji ir Nufakusieji ne sutelp; o ir kurie cze sutalpinti, tie tacziu be Liekoriaus ir be Pašalpės tur alpti. Aledė Daugybe ney i Lokeretus ne mugabenama; kadangi nifšvalisjama, ir tur bedningay nužuti. Su Francuzu Balnieriems eit dar Elik tiek īmanytinay, ale Engleideriū Balnierių sawo Bėdoje lyg powisam prastoti. Tokai mislab gaun patirti misas Swetas, todėl jau ilgai Engleideriū Gaitungos priež sawo paciu Ministerius barej, o pirmo Trumpo pakilo priež išsius Wietra ir jū Parlamente arba Kamarosa. Če keles Deputiertai ir Adijo priež sawo Karalėnės Ministerius batstausy. I Pus-Salė Krim ištraukė 54,000 Engleideriū Balnieriū, bet dabar tenay bestrandž wos 14,000, ir todėl klauso sie Ministerius, kurgi hen dingė anie 40 Lukstanezai? Ir kodėl tiec išreje taip bedningay nužuti? Ant to tie Nieko ne galėjo atsilipti, bet matydam, kad sie toliaus Žemę walbyti ne galėtė, tay jie ištockarovojo nūlataj sawo Urėdu, pirmiausy Ministeris Russel, o keles Dienas po to iš wyrāsis Ministeris Aberdeen iu misais itais Ministerieis. Bet dabar ands Žemės Karalėnė n'īmanydama ką weikti, pamadinusi Žemės Lukstus wienę po kito prisulo tiems Ministeriū Garbę bej Urėdu, ale iki šiol dar ney wiens ne rodos, kursai butu ištitikėjės i prapūlingajį Darbą, atsroodusiu Ministeriū pradējti, ištotti.

Tam Tarpe ir Esterreikis iškeli bandė sawo Linkla išmete dabarnykčiame Drumslime žvejoti. Mūdawoj bej Walakijoj stow jū Balnieri berods jau ilgož Česę, ale jie vis dar ne pilnay išstikis, kad jie fitas Žemes ir palaikti gaufe. Nėsa rast galėtu buti, kad jie fitas Žemes ir palaikti gaufe. Nėsa rast galėtu buti, kad ne valiodami su Rusiū Giecoriumi Pakaju padarytu, o taip Esterreikiams wargey melitu, anas Kunigaikštysties palaihtinay apturėti. Priegtam meilitū Esterreikiū Wiespats, kaip rodos, ir wiſos Wokės Wiespatimi pastott, o jep galėtu buti, ir ant musū ponawoti. Todėl Esterreikei taisos, Karą, kuri kiti pradēj, ant Galo westi, ir taip Waisių kiti Paſėjimo dagoti. Sie yra powisam ant Karo pristatavimie, o jū Wiespats buwo išsiems Wokės Wiespaciamas sakydines, idant jie per sawo auksčiūsias Pasuntinius Brackfurte futartu, sawo Waisių m̄tikt ant Karawino prigatawiti, bet jau ir powisam lyg patim Karę ējant itaisyti ir futraukt, o jaunasis Esterreikiū Giecorius išsiems Kunigaikštiamis meilingay prissule, kad jis apšlimas fitu wiſu Wokės Waisių Wyriaušių buti. Alle musū Wiespats Karalius per sawo Ministerius tam prieštaravo sakydams, jau gana, kad tikl wiſur kaip prie musū misas tokiamo Danade randas, jog tokiam Sztrokui pakilus wiſas keliū Dienū Tarpe galėtu kariskay itaisyta buti ir i Karą traukt; o tam pritare ir daugiausieji kiti Wokės Wiespaczei ir Kunigaikštici, taipo, jog Esterreikiū Wiespats pamatiyi gavo, kad wargey mislab eis pagal jo Mistę. Kas toliaus nūsidūs, tai wiens Swieto Waldonas te žino, o tasai te sutenka, ak te sutenka Swietui suardytaji Pakaju.

Wisofia Žine.

Iš musū Pozū Prowincōs dar vis Žmones veržias i Szwedū Žemę iškeliauti, kadangi jie patyre, buk tenay Žmones labay išmire ir galima, Lauku ir Dwarių labay pigę arba kone dykay išgyti. Lyg kaip apmoniti pardūd Podiškei sawo Laukelius arba keip ką tur, i Szwedū Žemę taip skubrey kaip galima nūskakinti, o ir ikižiol ne macižo, kad musū Wiespatiés Karaliaus Wyriausybės Žmonėms išgulde, kad tai miskas ne Dresa ir tikt wieni Pramanimai ir Melai. Todėl tenay karališkoji Wyriausybe yra ne seney Išjekosiu Žemės laikius, patirti norėdama, iš kur tas melagiškasis Garas kiles, kurtai jau tiek Žmoniū tenay i Bėdg iwedės. O stary ir yra dabar išrasta, kad keli demokratikski Roštiniukeli, bile kur Užkampjūs lindojančieji, ir Žmonėms Gromatas ražinėjantieji, Žmonėms tokias paikas Mislis iškalbėj, iš Suirimū ir Kitū Bėdos sawo Džiangsmą ir iš misokiū Gromatū, Užražū bej kitū Raštū, kurius jie ant Iškeliarimo prisigatawiantiemsiems parąžyti gauna, saw Pelno jėškodam. Tie tenay tarp Žmoniū toki Sujudimą padare, kad wienoj Landrotystej kitoms Dienoms iki 50 ar 80 Žmoniū Išwandramo Pasū praszydami maldojas. Wyriausybe jūs gana močin, kad n'ēitu, ale jie taijei ne wierij, ir toji pagal Žemės Istatimus tur jiems ir per Menorę jū Vale išpilditi. Taip jau daug jū ant Szepjū yra i Szwedū Žemę nūskakintę, o Szwedū Wyriausybe nežino dabar su jeis ney ką weikti ney ką pradēti, ir taisos dabar jūs ant Szepjū wēl atgal gražinti. — Bet anie Išwadziojei dabar i Prowę trauktami ir gaus sawo pelnytę Korawone.

Engleideriū Wyriausybės yra surokawusios, kad Mete 1853 Inglonijos Vandenis ir Juriū Pakročciūse yra 822 Szepys per Juriū Vilnis Iškada gauwusios ir iš tū 421 misay sudaužytos arba nūgrimusios, bet Skaitlius Žmoniū, prie to Jureša Galą gairwusiu yra 989. Tai labay daug.

Atsystasės Dowanas pasakyti dar ir si Kartą ne priejau.

Prefē Karaliauciuje 7. Februariju.

Kwiczei 95—107 Sgr.; Rugiei 65—67 Sgr. Mėnes didieji 47—50 Sgr.; majieji 47—50 Sgr.; Avižos 31—35 Sgr.; Birnei rain 60—61 Sgr.; balt. 62 Sgr.; Ropštės 30 Sgr.; Sziens 20—25 Sgr. už Centneri; Szaudai 150 . Sgr.; Kapa. Swiestas iš Lietuwos — Lukš. iš Dvarū iki — Lukš.